

Arrest

nr. 215 669 van 24 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat BASHIZI BISHAKO
Emile Clausstraat 49/9
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS *loco* advocaat BASHIZI BISHAKO en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1987.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 29 september 2015. Op 1 oktober 2015 dient de verzoekende partij een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 6 maart 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 19 mei 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, B. A. (...) bent een Afghaan van pashtoun origine behorend tot de Ahmadzai stam. U woonde vanaf uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Sorkhabad van het district Mohammad Agha van de provincie Logar. U bent een soennitische moslim. Als analfabeet hield u zich in Afghanistan voornamelijk bezig met landbouw en hielp u uw moeder in het huishouden.

Uw oudere broer Q. (...) werkte als lokale politieagent (arbaki). Tijdens een gevecht met de taliban heeft zijn groepering een dorpsgenoot van jullie gedood die bij de taliban was. Uw broer werd hierna ontvoerd door de taliban. Sindsdien hebt u geen nieuws van hem. Drie maand later kwamen de taliban bij u thuis. Ze vroegen naar u en lieten een dreigbrief achter. U werd daarna uit het land gestuurd door uw familie.

Op 10/11 augustus 2015 verliet u Afghanistan. Via onder meer Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Italië en Frankrijk bereikte u op 29 september 2015 België waar u op 1 oktober 2015 asiel aanvraagde. Bij terugkeer vreest u de taliban die u zullen doden. U vernam dat de taliban na uw vertrek nog eens waren langsgekomen en foto's waarop u met uw broer stond hebben verscheurd.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader, een dreigbrief, een klachtbrief en een enveloppe waarin deze documenten gestuurd werden neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst kon worden opgemerkt dat u zich ten onrechte heeft voorgedaan als minderjarige ten opzichte van de Belgische asielinstanties. Op de dag van uw asielaanvraag in België op 14 augustus 2015 verklaarde u 17 jaar oud te zijn (zie Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, dd. 1 oktober 2015). Wegens twijfel over uw beweerde leeftijd werd een leeftijdsonderzoek verricht waarbij beslist werd dat u zeker ouder was dan 18 jaar, waarbij 28.5 jaar met een standaarddeviatie van 1.5 jaar een goede schatting is (zie Leeftijdsbepaling, dd. 8 oktober 2015). Het CGVS heeft begrip voor het feit dat mensen vaak hun exacte leeftijd niet kennen in Afghanistan waar het niet geregistreerd wordt. Toch kan men in veel gevallen een goede schatting geven. Het tien jaar verschil tussen de door u aangegeven leeftijd en de leeftijd o.b.v. de botscan is echter te groot, ook voor iemand uit Afghanistan. Ook op het CGVS haalde u aan ongeveer 19 jaar te zijn (CGVS p. 3). Het lijkt er dan ook op dat u getracht heeft om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden met betrekking tot uw leeftijd, hetgeen uw algemene geloofwaardigheid negatief beïnvloedt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden

vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u recent voor uw vertrek uit Afghanistan in het district Mohammad Agha van de provincie Logar gewoond heeft.

Vooreerst werd opgemerkt dat uw kennis van bekende figuren uit uw regio zeer gebrekkig is. Gevraagd naar de provinciale gouverneur bij uw vertrek en de vorige gouverneur kon u de enkel en alleen de namen opzeggen. Gevraagd wat u over hen wist kon u geen enkele bijkomende informatie meedelen. Gevraagd naar de districtschef bij uw vertrek en de vorige kon u opnieuw niets anders dan hun namen opzeggen (CGVS p. 10-11). Het zijn nochtans bekende figuren in uw regio en veel Afghanen weten minstens de afkomst, de stam of de etniciteit van deze figuren.

Verder werd u gevraagd of u Atiqullah Ludin kende, waarop u geen antwoord kon bieden (CGVS p. 13). Nochtans was Atiqullah Ludin de gouverneur van Logar tussen 2008 en 2013. Geen andere gouverneur in Logar bleef even lang als Ludin aan de macht. Hij is een bekend figuur voor mensen uit Logar. Hij werd corrupt gevonden door de bewoners van Logar en in 2011 betoogden ze zelfs ertegen in de hoofdstad Kabul, hetgeen de omvang van zijn bekendheid duidelijk maakt. Verder komt hij ook nog uit uw district Mohammad Agha en woont hij er nog steeds (zie landeninformatie nr. 1). Een volwassen bewoner uit het district Mohammad Agha zoals u beweerde te zijn, zou deze figuur normaliter moeten kennen en duiden.

U kon ook geen antwoord geven toen u gevraagd werd of u de naam Commandant Kaka al eens hoorde (CGVS gehoorverslag p. 14). Nochtans werd deze voormalige jihadicommandant in 2011 vermoord in uw dorp Sorkhabad, dus toen u er nog beweerde te wonen. Hij werd neergeschoten door vier mensen (zie landeninformatie nr. 2). Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u op de hoogte bent van een dergelijke aanslag in uw eigen dorp. Dat u nog nooit van deze aanslag in uw dorp noch van deze man hoorde komt niet overeen met uw bewering dat u er al uw leven al woonde (CGVS p. 3).

Gevraagd of u Qari Borhan/Burhan kende kon u louter zeggen dat het een bekende en grote "qari" was. Gevraagd wat u wist over deze "Qari" kon u enkel en alleen aangeven dat de taliban zich qari of moellah noemen. U kon echter geen bijkomende informatie over deze qari geven (CGVS p. 13). Uw antwoord wekt de indruk op dat u omwille van de titel "Qari" afleidde dat het een talibanlid moest zijn maar dat u eigenlijk niets wist over deze persoon. Qari Borhan was nochtans de schaduw-districtchef van de taliban van uw district. Hij pleegde verschillende aanslagen in uw regio. In 2010 werd hij gevangengenomen en weer vrijgelaten. Na uw vertrek werd hij gedood tijdens een gevecht in uw regio, hetgeen aantoont dat hij na zijn vrijlating toch weer actief was als talib in uw regio, in de periode wanneer u daar nog beweerde te wonen (landeninformatie nr. 3). In Afghanistan waar veiligheid een hot item is kennen veel mensen dergelijke grote namen. Zeker in een regio met talibaninvloed waarvan u beweerde te zijn, kennen de mensen de lokale figuren van de taliban. Uw gebrekkige kennis ervan is een aanwijzing dat u er (al lang) niet (meer) gewoond heeft.

Verder faalde u om uw recent verblijf aan te tonen aan de hand van voorbeelden van recente grote gebeurtenissen of incidenten uit uw regio. Gevraagd naar recente incidenten gaf u voorbeelden van incidenten die van zes à zeven jaar geleden dateerden. Er werd u opnieuw gevraagd om recentere voorbeelden op te noemen. Daarop antwoordde u dat in uw regio recent niets groots gebeurde (CGVS p. 14). Het is echter niet aannemelijk dat u geen enkele ander voorbeeld kan noemen dan de drie incidenten van zes en zeven jaar geleden. U beweerde in een regio te wonen met veel talibaninvloed, en uw broer zou actief zijn geweest bij de arbaki. Gezien de opkomst van de taliban in heel Afghanistan en dus ook in uw beweerde regio kan er aangenomen worden dat u als bewoner talrijke grote gebeurtenissen meemaakte.

Een van de incidenten die u wel als voorbeeld gaf was de moord op Arsala Jamal, ex-provinciale gouverneur van Logar. U kon aangeven dat hij tijdens het offerfeestgebed vermoord werd. U voegde er ook toe dat erbij 16 mensen omkwamen. Over dit gemediatiseerd incident hoorde u van de dorpsgenoten die erover praatten (CGVS p. 14). U dateerde het echter zes à zeven jaar geleden terwijl

het in 2013 gebeurde (zie landeninformatie nr. 9). Het feit dat u het enigszins kent is geen aanwijzing van uw verblijf in Logar de laatste jaren, u kan deze kennis immers ook op een andere manier of elders hebben opgedaan. U werd verder gevraagd of u van een incident hoorde waarbij een oud koppel vermoord werd in uw regio. U antwoordde dat u er niets over wist (CGVS p. 14). Nochtans werd in 2011 een oud koppel vermoord in uw dorp Sorkhabad. Het slachtoffer van 85 jaar was tegelijk bekend als amulet-schrijver. De daders hebben zowel hem als zijn vrouw gedood (zie landeninformatie nr. 4). In een dorp van ongeveer honderd huizen zou u hiervan normaliter gehoord moeten hebben (CGVS p. 12).

Later werd u ook nog gevraagd of u de naam Saifullah Mujahid al eens hoorde waarop u negatief antwoordde. U deelde mee dat hij misschien bij de taliban zat. U werd geconfronteerd met het feit dat hij de burgemeester was van uw district en dat hij in 2014 vermoord werd in uw district (zie landeninformatie nr. 5). U verklaarde nogmaals dat u hem niet kende en niet van het incident hoorde (CGVS p. 13). U beweerde nochtans dat u naar verschillende radiostations luisterde zoals Milli Paygham, Zinar en Logar Kharg (CGVS p. 13). In dat geval zou u ook gehoord moeten hebben van een dergelijk groot incident via de radio.

Uw kennis van dichtbijzijnde dorpen, grensdistricten en andere algemene zaken over Afghanistan (enkele provincies, buurlanden, huidige president, Ahmad Shah Massoud) weegt niet op tegen de vastgestelde lacunes en heeft bovendien geen relevantie voor het aantonen van uw verblijfplaats tot vlak voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 4, 9, 12).

U gaf aan dat u twee Facebook-accounts heeft met de namen "N. W. (...)" en "A. B. (...)". Op uw account A. B. (...) werd opgemerkt dat u aangaf dat u van Kabul kwam. U bent daar ook twee keer lid van een bepaalde groep: Afghanistan My Kabul. U hebt er ook Kabul en Mons op aangeduid als bezochte steden. Bovendien komt uw post ook uit Kabul. Het werd u opgestuurd door H. A. (...), een autoverkoper in Kabul. Tijdens uw gehoor werd u hiermee geconfronteerd. U gaf aan dat uw vader hulp vroeg van een vriend om de enveloppe te posten. U wist echter niet wie deze H. A. (...) was en kon niet verklaren waarom uw vader de post niet van de provinciehoofdstad stuurde maar wel van Kabul dat toch veel verder gelegen is (CGVS p. 15). Afghan Post heeft immers postkantoren in elk hoofdstad van elke provincie (zie landeninformatie nr. 6). Bovenstaande verwijzingen naar Kabul zijn een mogelijke verklaring voor uw gebrek aan kennis van figuren en recente incidenten uit uw beweerde regio Logar.

Uw Facebook account liet tevens zien dat uw profiel van ongeletterde landbouwer niet geloofwaardig is. Zo werd opgemerkt dat u zelf kon posten en op verschillende posts commentaar kon schrijven, dit zowel in het Engels als in het Pashtou. U bent lid van 27 verschillende Facebook groepen, hebt onder andere ook nieuwspagina's geliket en u hebt 150 Facebook vrienden (zie landeninformatie nr. 7). Uw frequente activiteit op Facebook en uw commentaar in verschillende talen kan niet louter verklaard worden door de hulp die u kreeg van uw vrienden uit het opvangcentrum. Het gaat hier immers om een frequente Facebook-activiteit en meerdere posten met commentaar waardoor het niet aannemelijk is dat u telkens hulp kreeg van een vriend. Het zijn dus aanwijzingen dat u niet enkel valse verklaringen neerlegde met betrekking tot uw leeftijd en eerdere verblijfplaatsen maar ook nog met betrekking tot uw profiel en scholingsgraad.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt recent gewoond te hebben in het district Mohammad Agha van de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Logar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS p. 2). U werd in de loop van het gehoor en/of op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd ook aangemoedigd om de waarheid te vertellen en werd verteld dat het feit dat u elders woonde niet problematisch hoefde te zijn voor uw beschermingsvraag. U bleef echter bij uw standpunt en beweerde dat u nergens anders woonde (CGVS p. 14). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Hoewel bijkomend gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw eerdere verblijfplaatsen, kan toch nog worden toegevoegd dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan uw asielmotieven. Uw problemen begonnen toen een dorpsgenoot die achteraf een taliban-lid bleek te zijn, gedood werd tijdens een gevecht waarbij uw broer als lokale politie betrokken was. De vraag dringt zich dan ook op waarom uw broer dan twee dagen na het doden van deze dorpsgenoot naar het dorp kwam waar de familie van deze persoon nog leefde. Hij bleef daar een nacht logeren en ging de volgende nacht terug naar zijn werk (CGVS p. 15-16). Het gedrag van uw broer komt evenmin overeen met de context in Afghanistan waarbij de politieagenten regelmatig doelwit worden van de taliban. Veel politieagenten in regio's met taliban-invloed proberen hun beroep te verzwijgen en proberen extra veiligheidsmaatregelen te nemen. Gezien deze risicovolle context voor uw broer, is het helemaal niet geloofwaardig dat hij na dit incident nog naar het dorp durfde komen en daar nog durfde logeren en dan nog eens durfde 's nachts alleen terug te keren naar zijn werk aan het checkpoint. Men zou normaliter verwachten dat hij zich een tijd zou terugtrekken van het dorpsleven en zich veilig zou stellen door niet alleen te reizen en zeker niet 's nachts.

Toen hij 's nachts naar zijn werk vertrok zou hij ontvoerd zijn door de taliban. De volgende dag belden zijn collega's uw familie om zijn afwezigheid te melden. Zo werd u op de hoogte gesteld van zijn verdwijning. U hebt er echter tot op heden amper informatie over. Uw verklaringen hieromtrent zijn zeer simplistisch en gaan niet verder dan dat hij onderweg naar zijn werk vermist raakte (CGVS p. 15). Uw vader ging dan een klacht indienen bij de politie en bijgevolg kwam de politie een huiszoeking doen bij de vader van het gedode taliban-lid Abdullah. U woonde nog steeds in hetzelfde dorp als deze familie en zelfs na dit onderzoek door de autoriteiten werd u persoonlijk niet door de taliban gevisieerd. Uw problemen begonnen pas drie maand na dit incident, hetgeen op zich al bevreemdend is.

De taliban kwamen immers dan pas naar uw huis, terwijl u bij uw buurman in het huis daarnaast zat. U slaagde er evenmin in om geloofwaardige verklaringen neer te leggen met betrekking tot dit bezoek van de taliban. Uw verklaringen hieromtrent waren zeer summier. U wist op de dag van het gehoor, dus

meer dan anderhalf jaar na dit incident, nog altijd bijna niets over dit bezoek, ondanks het feit dat u intussen contact hebt gehad met uw vader (CGVS p. 5). U wist immers niet hoeveel taliban-leden uw huis invielen. U wist niet hoe ze eruit zagen. Gevraagd of ze wapens droegen of welke type kleren ze aanhadden verwees u louter naar de algemene situatie door te zeggen dat de taliban-leden meestal wapens dragen en in het algemeen lange kleren aan hebben. U wist evenmin wat er zich precies afspeelde tijdens dit incident thuis en dit ondanks het feit dat zowel uw ouders als uw zus op dat moment allemaal aanwezig waren (CGVS p. 16). Het feit dat u op dat moment niet aanwezig was kan ook niet gelden als een afdoend excuus. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat u zelf elk detail zou willen kennen van wat er zich had voorgedaan en dat uw familie u ook uitgebreid moet geïnformeerd hebben over de situatie toen. Dit bezoek is immers de aanleiding geweest om uw land te verlaten.

U beweerde dat de taliban zelfs na uw vertrek uit Afghanistan bij u thuis zijn gekomen. U kon er echter geen enkele detail over geven behalve dat ze bij uw thuis kwamen en uw foto's van u en uw broer in uniform verscheurden. U had opnieuw geen idee met hoeveel ze kwamen of wie ze precies waren (CGVS p. 17). Iemand zoals u die met de dood bedreigd werd zou normaliter interesse moeten tonen en informatie proberen te bekomen over het verloop van deze bedreigingen, dus ook na uw vertrek uit uw land van herkomst. U beweerde dat uw vader voor de taliban verzweeg dat u in Europa bent omdat hij anders gestraft zou worden. Het is dan ook zeer frappant dat u twee openbare Facebook-profielen hebt met uw persoonlijke foto's op beide profielen waarop duidelijk te zien is dat u in Europa bent. De taliban, die overigens tevens actief zijn op de sociale media zouden ook snel de leugen van uw vader ontdekken, indien ze u als doelwit beschouwden.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen enkele geloof worden gehecht aan de bedreigingen die u beweerde te krijgen van de taliban.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten hebben pas waarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Daarnaast dient nog te worden toegevoegd dat uit beschikbare informatie kan worden afgeleid dat de bewijswaarde van Afgaanse documenten relatief is, aangezien het zeer gemakkelijk is om op niet-reguliere wijze Afgaanse documenten te verkrijgen, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn niet van echte te onderscheiden, ook niet door gedegen experts. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier (zie landeninformatie nr. 8). Over de dreigbrief die u neerlegde had u op de dag van het gehoor nog steeds geen voldoende informatie. Deze brief is nochtans ondertekend door Qari Ihsanullah Baryal terwijl u doorheen het hele gehoor op geen enkele manier kon aangeven welke taliban-leden achter de bedreigingen zaten die u beweerde te ontvangen. U verklaarde dat u de brief niet kon lezen omdat u analfabeet bent (CGVS p. 14). Dit kan echter niet beschouwd worden als een afdoend excuus, ten eerste, omdat u wel voldoende tijd had om deze brief te laten lezen aan uw vrienden in het opvangcentrum of aan uw dorpsgenoten in Afghanistan; ten tweede, omdat uw profiel van ongeletterde Afgaan niet aannemelijk gevonden werd zoals in het bovenstaande werd opgemerkt. De klachtbrief die u neerlegde wordt ook niet authentiek gevonden. Deze brief die uw vader liet opstellen na de bedreigingen dateert immers van 1392 terwijl u beweerde dat de bedreigingen recent voor uw vertrek uit Afghanistan dus in het jaar 1394 plaatsvonden (CGVS p. 15). De taskara van uw vader betreft louter een kopie en heeft geen relevantie voor uw asielaanvraag. Gezien uw verklaringen betreffende uw recent verblijf in Logar niet aannemelijk werden gevonden verliest uw taskara ook zijn bewijskracht. De enveloppe waarin deze documenten gestuurd werden komt van Kabul. Zoals hierboven aangegeven, kan het geenszins uw herkomst uit Logar steunen (zie administratief dossier).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt en het ontbreken van enige persoonlijke documenten verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent

tegelijktijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève). De verzoekende partij meent dat er een manifeste appreciatiefout begaan werd en dat er ook sprake is van machtsoverschrijding.

2.1.1. De verzoekende partij zet haar middel uiteen als volgt:

"Overwegend dat tegenpartij de omstreden beslissing als volgt motiveert :

(...)

TERWIJL;

Overwegend dat tegenpartij verzoeker verwijt de Belgische Autoriteiten geprobeerd heeft te bedriegen door zich als minderjarige te laten doorgaan terwijl de introductie van zijn asielaanvraag van 01.10.2015 dateert;

Dat het noodzakelijk is te doen opmerken dat verzoeker zijn asielaanvraag geïntroduceerd heeft zonder in het bezit te zijn van enig identiteitsdocument en dat hij bij zijn asielaanvraag verklaard heeft analfabeet te zijn, en zijn juiste geboortedatum niet kende ;

TERWIJL;

Overwegend dat tegenpartij de aanwezigheid van verzoeker in het gedrang brent betreffende zijn aanwezigheid in de provincie Logar in Afghanistan voor zijn aankomst in België om er een asielaanvraag te introduceren ;

Dat tegenpartij staande houdt dat verzoeker zijn verblijf in deze provincie niet heeft kunnen aantonen op basis van recente evenementen of incidenten die daar zouden plaats hebben gehad ;

Dat verzoeker wat hem betreft wel degelijk in de provincie Logar geleefd heeft en dat tegenpartij zelf erkent dat zij zelf melding gemaakt heeft van drie evenementen die er plaats vonden, ofschoon deze evenementen over 6 jaar plaats vonden;

Dat tegenpartij verzoeker geconfronteerd heeft met evenementen die plaats vonden in de provincie Logar en dat er over verwonderd was dat deze laatste niet op de hoogte was van deze evenementen;

Dat deze schatting van tegenpartij zeer subjectief is terwijl zij niet uit het oog moet verliezen dat indien deze inlichting gemakkelijk in België kan doorgegeven worden dank zij internet en via berichten op tv en in kranten, dit is in Afghanistan noodzakelijke wijze nog niet het geval is waar de mensen nog steeds problemen hebben om toegang tot deze informatie te hebben ;

Dat verzoeker deel uit maakte van deze groep personen die moeilijkheden hebben om toegang tot deze inlichtingen te hebben en ook omwille van het feit dat hij analfabeet is ;

TERWIJL ;

Overwegend dat rekening houdend met het feit dat tegenpartij de aanwezigheid van verzoeker in de provincie Logar in het gedrang brengt, besluit zij dat de evenementen die zich daar zouden afgespeeld hebben en die de oorzaak van zijn vrees voor vervolging zijn, eveneens onwaarschijnlijk zijn ;

Dat zoals hoger uiteengezet, houdt verzoeker staande dat hij in de provincie Logar geleefd heeft en dat hij in deze provincie problemen met de Talibanen gekend heeft die zijn broer, politieagent, ontvoerd hebben en waarvan hij geen nieuws meer heeft en die eveneens trachten hem iets aan te doen ;

Dat de terugkeer van vrzoeker naar Afghanistan niet te overwexegen is zolang hij geen ieuws van zijn broer politieagent heeft die door de Talibanen ontvoerd werd;

TERWIJL;

Overwegend dat verzoeker verklaard heeft in de provincie Logar geleefd te hebben ;

Dat uit objectieve inlichtingen voortvloeit dat deze provincie de gevaarlijkste van Afghanistan is ;

Dat inderdaad in een artikel verschenen op internet, Antony LOEWENSTEIN er beweert dat : « En 1995, les talibans avaient pris le contrôle du Logar et aujourd'hui, tous les camps du conflit moderne y convergent. Les insurgés regnent sur une grande partie de la région et les civils comme les membres des forces de sécurité afghanes sont les cibles régulières d'attentats-suicides. Les habitants sont pris en etau entre talibans, la présence de plus en plus importante de l'Etat islamique, et les troupes afghanes » (zie stuk 3 in bijlage) ;

Dat de Belgische Staat aan haar onderdanen met klem afraadt zich naar Afghanistan te begeven (zie stuk 4 in bijlage) ;

Dat uit hetgeen voorafgaat, verzoeker van mening is dat het hem voor het ogenblik onmogelijk is terug te keren om in zijn provincie Logar te leven, noch in een andere provincie van Afghanistan daar hij staande houdt dat de Talibanen opzoek zijn naar hem en aanwezig zijn in alle provincies van Afghanistan, zonder te vergeten dat deze laatsten zijn broer, politieagent, ontvoerd hebben en dat hij er geen nieuws meer overheeft;

VI. CONCLUSIE

Tegenpartij schendt het voorschrift van de artikelen 48/3 en 48/4 van de la wet van 15 december 1980 door van mening te zijn dat zij de status van vluchteling aan verzoekende partij te verlenen noch haar de status van subsidiaire bescherming te erkennen;

Dat opdat de vordering niet gegrond zou verklaard worden, dienen de onsamenhangigheden van verzoekende partij van dergelijk belang te zijn dat zij niet redelijk verklaarbaar zouden zijn. ;

Dat volgens alles wat hier boven aangehaald is, er geen enkele fraude in de verschillende uiteenzettingen van verzoekende partij is ;

Dat bijgevolg de vrees van verzoekende partij gegrond is en van toepassing is volgens het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 ;

Dat het enig middel gegrond is;"

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart dat zij afkomstig is uit het dorp Sorkhabad in het district Mohammed Agha gelegen in de provincie Logar. De verzoekende partij verklaart voorts dat zij analfabeet is en zich voornamelijk bezighield met landbouw en het helpen van haar moeder. De verzoekende partij verklaart dat haar oudere broer als lokale politieagent werkte. Tijdens een gevecht met de taliban heeft de afdeling van haar broer een talibanlid uit verzoekers' dorp gedood. Vervolgens werd de broer van de verzoekende partij hiervoor ontvoerd. De verzoekende partij verklaart dat ze sindsdien geen nieuws meer heeft van haar broer. De verzoekende partij verklaart ook dat de taliban drie maanden later, naar verzoekers' huis kwam en een dreigbrief voor haar hebben achtergelaten. Daarom werd de verzoekende partij door haar familie het land uitgestuurd. De verzoekende partij vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

In casu betwist de verwerende partij de (recente) herkomst van de verzoekende partij uit het dorp Sorkhabad in het district Mohammed Agha gelegen in de provincie Logar.

De Raad beklemtuut dat het bepalen van de oorspronkelijke streek van herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de oorspronkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn oorspronkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn oorspronkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door haar eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

Voor de toekenning van internationale bescherming is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, socio-economische profiel en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken.

De verzoekende partij legt ter staving van haar verzoek om internationale bescherming volgende documenten neer: haar taskara, de taskara van haar vader, een dreigbrief, een klachtbrief en een enveloppe waarin deze documenten verstuurd werden.

De documenten met betrekking tot verzoekers vader hebben geen betrekking op de persoon van de verzoekende partij en zijn derhalve niet dienstig. Wat betreft verzoekers taskara, de dreigbrief, die ondertekend werd door de Qari Ihsanullah Baryal en de klachtbrief dient te worden gewezen op informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de identiteit en herkomst van de verzoekende partij aan te tonen (stuk 16, Landeninformatie, COI Focus "Afghanistan. Corruptie en documentenfraude" van 27 juni 2013). Daarenboven dateert de klachtenbrief uit 1392, terwijl de verzoekende partij verklaard heeft dat de bedreigingen recent voor haar vertrek uit Afghanistan in 1394 plaatsvonden. Dat de voorgelegde documenten mogelijkerwijze vervalst zijn, blijkt ook uit de verklaringen van de verzoekende partij ter terechtzitting. Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij dat zij bij haar verzoek om internationale bescherming een valse naam opgeheven heeft en verzwegen heeft dat zij twintig jaar geleden uit Afghanistan naar Pakistan gevlucht is. In Pakistan was zij in het bezit van een vluchtelingenkaart. Uit de enveloppe blijkt dat de verzoekende partij post kreeg opgestuurd vanuit Kaboel, Afghanistan. Hieruit kan niets worden afgeleid met betrekking tot verzoekers profiel of regio van herkomst in Afghanistan.

Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken verzoekers voorgehouden profiel en herkomst uit het dorp Sorkhabad in het district Mohammed Agha gelegen in de provincie Logar geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen die de verzoekende partij tijdens haar gehoren heeft afgelegd betreffende deze aspecten van haar relaas voldoende consistent, precies en doorleefd zijn en steun vinden in objectieve informatie opdat hieraan, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloof kan worden gehecht. De Raad benadrukt dat dit onderzoek een behoorlijke afweging vereist tussen, enerzijds, elementen die verzoekers voorgehouden herkomst en profiel ondersteunen en, anderzijds, elementen die hieraan afbreuk doen.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de oorspronkelijke streek van herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de oorspronkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Ter terechtzitting verklaart de verzoekende partij dat zij twintig jaar geleden met haar familie vanuit Afghanistan naar Pakistan gevlucht is daar het onveilig was in Afghanistan. Bijgevolg heeft zij het grootste deel van haar leven in Pakistan gewoond waardoor haar kennis over haar regio van herkomst beperkt is. In Pakistan was zij in het bezit van een verblijfskaart. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij een kopie van haar Pakistaanse verblijfskaart voor. Op deze verblijfskaart staat evenwel een andere naam vermeld dan de naam die zij op haar verzoek om internationale bescherming opgegeven heeft. De verzoekende partij verklaart dat zij een valse naam opgegeven heeft, daar zij bang was dat de Belgische autoriteiten haar terug naar Pakistan zouden sturen.

Hieruit blijkt dat de verzoekende partij eveneens afstand doet van haar vervolgingsfeiten die zich afspeelden in het district Mohammed Agha gelegen in de provincie Logar net voor haar vertrek uit Afghanistan, nu de verzoekende partij ter terechtzitting aanhaalt dat zij twintig jaar geleden uit Afghanistan naar Pakistan gevlucht is omwille van de onveiligheid in de regio en vanuit Pakistan naar Europa gevlucht is.

De Raad acht deze vaststellingen voldoende schragend om te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan de kern van verzoekers verzoek om internationale bescherming, dit is zijn verklaring dat hij omwille van problemen met de taliban in het district Mohammed Agha gelegen in de provincie Logar, Afghanistan diende te ontvluchten. Immers verklaart de verzoekende partij ter terechtzitting dat zij zich op het ogenblik dat de door aangehaalde feiten in het district Mohammed Agha gelegen in de provincie Logar afspeelden, zij reeds twintig jaar in Pakistan verbleef. De verzoekende partij haalt geen andere vervolgingsfeiten aan die aan de grondslag liggen van haar vertrek uit Afghanistan.

Aldus in deze niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtverhaal, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4.2. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, [...], terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en [...]”*.

Volgens de tweede paragraaf van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing zoals hoger weergegeven, weigert de verwerende partij de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij omdat de verwerende partij van mening is dat de verzoekende partij geen duidelijkheid schept over haar verblijfplaats(en) voorafgaand aan haar komst naar België.

Voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken.

Vooreerst dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij ter terechtzitting nieuwe identiteitsgegevens poneert. Aan de hand van een kopie van een verblijfskaart voor Pakistan geeft de verzoekende partij een nieuwe naam op, en stelt ze dat ze eerder over haar identiteitsgegevens gelogen heeft. De Raad wijst erop dat deze nieuwe identiteitsgegevens niet door andere stukken onderbouwd worden, dan een kopie van een Pakistaanse verblijfskaart. De verzoekende partij verklaart ook dat alhoewel eerdere documenten vanuit Kaboel opgestuurd werden, haar familie heden nog altijd in Pakistan verblijft. Ook hiervan brengt de verzoekende partij geen begin van bewijs bij.

Op basis van de bewijsstukken die voorliggen en de verklaringen van de verzoekende partij ter terechtzitting wordt niet aannemelijk gemaakt dat zij heden Nasser heet en twintig jaar in Pakistan verbleven heeft.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de vermeldingen op de Pakistaanse verblijfskaart om aan te tonen dat zij uit het district Mohammed Agha gelegen in de provincie Logar afkomstig zijn, wijst de Raad op hetgeen wat volgt.

Zoals de commissaris-generaal ter terechtzitting opmerkte, blijkt dat voormelde documenten enkel kopieën betreffen en geen originele stukken. Bijgevolg kan de authenticiteit en de herkomst van deze documenten niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en

wanneer zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Daarenboven brengt de verzoekende partij geen andere stukken bij die haar nieuwe identiteitsgegevens kunnen onderbouwen en het gegeven dat zij twintig jaar in Pakistan verbleven heeft.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat: *“Uw Facebook account liet tevens zien dat uw profiel van ongeletterde landbouwer niet geloofwaardig is. Zo werd opgemerkt dat u zelf kon posten en op verschillende posts commentaar kon schrijven, dit zowel in het Engels als in het Pashtou. U bent lid van 27 verschillende Facebook groepen, hebt onder andere ook nieuwspagina's geliket en u hebt 150 Facebook vrienden (zie landeninformatie nr. 7). Uw frequente activiteit op Facebook en uw commentaar in verschillende talen kan niet louter verklaard worden door de hulp die u kreeg van uw vrienden uit het opvangcentrum. Het gaat hier immers om een frequente Facebook-activiteit en meerdere posten met commentaar waardoor het niet aannemelijk is dat u telkens hulp kreeg van een vriend. Het zijn dus aanwijzingen dat u niet enkel valse verklaringen neerlegde met betrekking tot uw leeftijd en eerdere verblijfplaatsen maar ook nog met betrekking tot uw profiel en scholingsgraad.”* Deze motieven worden generlei wijze weerlegd door de verzoekende partij.

Gelet op het niet onderbouwd betoog van de verzoekende partij, en de wisselende verklaringen ter terechtzitting weerlegt de verzoekende partij de volgende draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing niet: *“Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u recent voor uw vertrek uit Afghanistan in het district Mohammad Agha van de provincie Logar gewoond heeft.

Vooreerst werd opgemerkt dat uw kennis van bekende figuren uit uw regio zeer gebrekkig is. Gevraagd naar de provinciale gouverneur bij uw vertrek en de vorige gouverneur kon u de enkel en alleen de namen opzeggen. Gevraagd wat u over hen wist kon u geen enkele bijkomende informatie meedelen. Gevraagd naar de districtschef bij uw vertrek en de vorige kon u opnieuw niets anders dan hun namen opzeggen (CGVS p. 10-11). Het zijn nochtans bekende figuren in uw regio en veel Afghanen weten minstens de afkomst, de stam of de etniciteit van deze figuren.

Verder werd u gevraagd of u Atiqullah Ludin kende, waarop u geen antwoord kon bieden (CGVS p. 13). Nochtans was Atiqullah Ludin de gouverneur van Logar tussen 2008 en 2013. Geen andere gouverneur in Logar bleef even lang als Ludin aan de macht. Hij is een bekend figuur voor mensen uit Logar. Hij werd corrupt gevonden door de bewoners van Logar en in 2011 betoogden ze zelfs ertegen in de hoofdstad Kabul, hetgeen de omvang van zijn bekendheid duidelijk maakt. Verder komt hij ook nog uit uw district Mohammad Agha en woont hij er nog steeds (zie landeninformatie nr. 1). Een volwassen bewoner uit het district Mohammad Agha zoals u beweerde te zijn, zou deze figuur normaliter moeten kennen en duiden.

U kon ook geen antwoord geven toen u gevraagd werd of u de naam Commandant Kaka al eens hoorde (CGVS gehoorverslag p. 14). Nochtans werd deze voormalige jihadicommandant in 2011 vermoord in uw dorp Sorkhabad, dus toen u er nog beweerde te wonen. Hij werd neergeschoten door vier mensen (zie landeninformatie nr. 2). Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u op de hoogte bent van een dergelijke aanslag in uw eigen dorp. Dat u nog nooit van deze aanslag in uw dorp noch van deze man hoorde komt niet overeen met uw bewering dat u er al uw leven al woonde (CGVS p. 3).

Gevraagd of u Qari Borhan/Burhan kende kon u louter zeggen dat het een bekende en grote “qari” was. Gevraagd wat u wist over deze “Qari” kon u enkel en alleen aangeven dat de taliban zich qari of moellah

noemen. U kon echter geen bijkomende informatie over deze qari geven (CGVS p. 13). Uw antwoord wekt de indruk op dat u omwille van de titel "Qari" afleidde dat het een talibanlid moest zijn maar dat u eigenlijk niets wist over deze persoon. Qari Borhan was nochtans de schaduw-districtchef van de taliban van uw district. Hij pleegde verschillende aanslagen in uw regio. In 2010 werd hij gevangengenomen en weer vrijgelaten. Na uw vertrek werd hij gedood tijdens een gevecht in uw regio, hetgeen aantoonde dat hij na zijn vrijlating toch weer actief was als talib in uw regio, in de periode wanneer u daar nog beweerde te wonen (landeninformatie nr. 3). In Afghanistan waar veiligheid een hot item is kennen veel mensen dergelijke grote namen. Zeker in een regio met talibaninvloed waarvan u beweerde te zijn, kennen de mensen de lokale figuren van de taliban. Uw gebrekkige kennis ervan is een aanwijzing dat u er (al lang) niet (meer) gewoond heeft.

Verder faalde u om uw recent verblijf aan te tonen aan de hand van voorbeelden van recente grote gebeurtenissen of incidenten uit uw regio. Gevraagd naar recente incidenten gaf u voorbeelden van incidenten die van zes à zeven jaar geleden dateerden. Er werd u opnieuw gevraagd om recentere voorbeelden op te noemen. Daarop antwoordde u dat in uw regio recent niets groots gebeurde (CGVS p. 14). Het is echter niet aannemelijk dat u geen enkele ander voorbeeld kan noemen dan de drie incidenten van zes en zeven jaar geleden. U beweerde in een regio te wonen met veel talibaninvloed, en uw broer zou actief zijn geweest bij de arbaki. Gezien de opkomst van de taliban in heel Afghanistan en dus ook in uw beweerde regio kan er aangenomen worden dat u als bewoner talrijke grote gebeurtenissen meemaakte.

Een van de incidenten die u wel als voorbeeld gaf was de moord op Arsala Jamal, ex-provinciale gouverneur van Logar. U kon aangeven dat hij tijdens het offerfeestgebed vermoord werd. U voegde er ook toe dat erbij 16 mensen omkwamen. Over dit gemediatiseerd incident hoorde u van de dorpsgenoten die erover praatten (CGVS p. 14). U dateerde het echter zes à zeven jaar geleden terwijl het in 2013 gebeurde (zie landeninformatie nr. 9). Het feit dat u het enigszins kent is geen aanwijzing van uw verblijf in Logar de laatste jaren, u kan deze kennis immers ook op een andere manier of elders hebben opgedaan. U werd verder gevraagd of u van een incident hoorde waarbij een oud koppel vermoord werd in uw regio. U antwoordde dat u er niets over wist (CGVS p. 14). Nochtans werd in 2011 een oud koppel vermoord in uw dorp Sorkhabad. Het slachtoffer van 85 jaar was tegelijk bekend als amulet-schrijver. De daders hebben zowel hem als zijn vrouw gedood (zie landeninformatie nr. 4). In een dorp van ongeveer honderd huizen zou u hiervan normaliter gehoord moeten hebben (CGVS p. 12).

Later werd u ook nog gevraagd of u de naam Saifullah Mujahid al eens hoorde waarop u negatief antwoordde. U deelde mee dat hij misschien bij de taliban zat. U werd geconfronteerd met het feit dat hij de burgemeester was van uw district en dat hij in 2014 vermoord werd in uw district (zie landeninformatie nr. 5). U verklaarde nogmaals dat u hem niet kende en niet van het incident hoorde (CGVS p. 13). U beweerde nochtans dat u naar verschillende radiostations luisterde zoals Milli Paygham, Zinar en Logar Kharg (CGVS p. 13). In dat geval zou u ook gehoord moeten hebben van een dergelijk groot incident via de radio.

Uw kennis van dichtbijzijnde dorpen, grensdistricten en andere algemene zaken over Afghanistan (enkele provincies, buurlanden, huidige president, Ahmad Shah Massoud) weegt niet op tegen de vastgestelde lacunes en heeft bovendien geen relevantie voor het aantonen van uw verblijfplaats tot vlak voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS p. 4, 9, 12)." Voormelde motieven worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen.

De Raad kan *in casu* enkel vaststellen dat de verzoekende partij heden nog geen duidelijkheid brengt omtrent haar ware identiteit, herkomst, nationaliteit en verblijfplaatsen voor haar vlucht naar België

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de instanties van het onthaalland bevoegd voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het

verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de aanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde de verzoekende partij niet de waarheid over haar werkelijke verblijfplaats(en) voor haar vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. De verzoekende partij draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar de verzoekende partij voor haar aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van haar vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt de verzoekende partij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De beschouwingen die de verzoekende partij naar voor brengt, tonen niet aan dat er sprake zou zijn van machtsoverschrijding. De verwerende partij heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de vreemdelingenwet, niet overschreden.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS